

Krajskému soudu v Brně

prostřednictvím

Okresního soudu v Prostějově

Ke sp. zn. 3 T 70/2019

V Prostějově dne 23. 12. 2019

Obžalovaný: **Mgr. Dušan Dvořák, nar. 12. 1. 1962**
bytem Ludmírov - Ospělov 6, okr. Prostějov, t. č. Vazební věznice Olomouc

Obhájce: JUDr. Zdeňka Reková, advokátka
sídlem Komenského 23, 796 01 Prostějov

i. s. Mgr. Zuzana Kožnářková, advokátka
sídlem Komenského 23, 796 01 Prostějov

Odvolání proti rozsudku Okresního soudu v Prostějově ze dne 3. 12. 2019, č. j. 3 T 70/2019-1411 - odůvodnění

Rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 3. 12. 2019, č. j. 3 T 70/2019-1411, byl obžalovaný uznán vinným ze spáchání zločinu nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1, 2 písm. b) trestního zákoníku, dílem dokonaného a dílem zůstavšícího ve stádiu pokusu podle § 21 odst. 1 trestního zákoníku a byl odsouzen pro své jednání popsané ve skutkové větě rozhodnutí,

tedy pro jednání, že od přesně nezjištěné doby od jarních měsíců roku 2018 do 16. 8. 2018 v obci Ospělov, okr. Prostějov, v místě svého trvalého bydliště, na přilehlých pozemcích u rodinného domu č. p. 6, v rozporu s ustanoveními § 4, § 8 a § 24 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, za účelem následného zpracování do toxikomansky využitelné podoby v několika stádiích růstu pěstoval nejméně 133 kusů rostlin konopí o velikosti od 20 do 190 cm, přičemž nejméně dalších 111 kusů rostlin konopí bylo již vypěstováno, sklizeno a nacházelo se v půdních a dalších prostorách uvedeného domu ve stádiu sušení, když ze všech těchto rostlin po příslušném procesu – kompletním vysušení, odstranění toxikomansky nevýznamných stonků a semen a zpracování do podoby toxikomansky využitelné drtě složené z usušeného květenství a horních lístků konopí, způsobilé ke spotřebě jako tzv. marihuana, získal či mohl získat 7.217 g sušené rostlinné hmoty obsahující 41,96 g zakázaného množství účinné látky delta-9-tetra hydrokanabinolu (THC), přičemž tyto rostliny a sušená rostlinná hmota (marihuana)

obsahují účinnou látku delta 9 tetrahydrokanabinol (THC), která je principiální psychoaktivní složkou konopí a je koncentrován v pryskyřici, tedy nedovoleně vyráběl a přechovával psychotropní látku tetrahydrokanabinol s množstvím účinné látky vyšším než 0,3 % THC, uváděné v dikci zákona § 24 zákona č. 167/1998 Sb., o návykových látkách, tedy v množství větším než malém, přičemž konopí a pryskyřice z konopí, s výjimkou konopí pro léčebné použití uvedené v seznamu č. 1, jsou uvedeny v seznamu č. 3 – omamných látek, přílohy č. 3 k nařízení vlády o seznamech návykových látek č. 463/2013 Sb. a delta-9-tetrahydrokanabinol (THC) je jako psychotropní látka zařazena do seznamu č. 5 – psychotropních látek, přílohy č. 5 k nařízení vlády o seznamech návykových látek č. 463/2013 Sb., a dle ustanovení § 289 odst. 1 trestního zákoníku se jedná o zákonem stanovenou psychotropní látku, a tohoto jednání se dopustil přesto, že byl odsouzen rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 6. 2. 2018, sp. zn.: 3 T 131/2017, který nabyl ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně, sp. zn. 8 To 102/2018, právní moci dne 22. 5. 2018, pro přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy podle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, dílem dokonany, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, k souhrnnému trestu odnětí svobody v trvání 36 měsíců, s podmíněným odkladem jeho výkonu na zkušební dobu v trvání 48 měsíců, a propadnutí věci,

za shora uvedený zločin a za sbíhající se přečin nedovolená výroba a jiné nakládání s omamnými a psychotropními látkami a jedy dle § 283 odst. 1 trestního zákoníku, dílem dokonany, dílem ve stádiu pokusu dle § 21 odst. 1 trestního zákoníku, jímž byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v Prostějově ze dne 5. 2. 2019, č.j. 2 T 63/2018-1274, ve spojení s usnesením Krajského soudu v Brně ze dne 13. 6. 2019, č. j. 3 To 124/2019-2717, v právní moci dne 13. 6. 2019, podle § 283 odst. 2 trestního zákoníku za použití § 43 odst. 2 trestního zákoníku k souhrnnému odnětí svobody v trvání 36 (třicet šest) měsíců. Podle § 56 odst. 2 písm. a) trestního zákoníku se obžalovaný zařazuje k výkonu uloženého trestu do věznice s ostrahou. Podle § 70 odst. 1 trestního zákoníku se obžalovanému současně ukládá trest propadnutí věci, které podle § 70 odst. 6 trestního zákoníku připadají státu.

Proti shora specifikovanému rozhodnutí podal obžalovaný dne 3. 12. 2019 blanketní odvolání přímo do protokolu o hlavním líčení. Výzvou nadepsaného soudu, která byla doručena obhájkyni obžalovaného společně s napadeným rozhodnutím dne 19. 12. 2019, byla obhájkyně obžalovaného vyzvána k odůvodnění odvolání obžalovaného v odvolací lhůtě 8 dnů. **K výslovnému pokynu obžalovaného tedy obhájkyně odůvodňuje podané odvolání, které napadá rozsudek ze dne 3. 12. 2019, č. j. 3 T 70/2019-1411, do výroku o vině i do výroku o trestu, následovně:**

I.

Obžalovaný předně namítá, že napadený rozsudek je opětovně **neúplný ohledně skutkových zjištění**. Dále se dle obžalovaného soud prvního stupně **nevypořádal se všemi okolnostmi významnými pro rozhodnutí. Skutková zjištění soudu jsou nesprávná a soud neprovedl navržené důkazy za účelem úplného skutkového zjištění**. Důkazy, které provedl, **hodnotil výlučně v neprospěch obžalovaného. Z těchto důvodů je napadené rozhodnutí neúplné a zmatečné**.

II.

Rekapitulace

Obžalovaný si dovoluje nejprve stručně rekapitulovat svoje jednání v letech 2008 až 2019 a řízení, která byla proti jeho osobě vedena.

Soud v napadeném rozhodnutí uvádí, že obžalovaný byl v posledních letech za naplnění skutkové podstaty ust. § 283 trestního zákoníku již třikrát odsouzen. Konkrétně se jednalo o trestní řízení ve věcech sp. zn.: 11 T 130/2016 (šlo o úrodu konopí v letech 2014 a 2015), 3 T 131/2017 (šlo o úrodu konopí v roce 2016) a 2 T 63/2018 (šlo o úrodu konopí v roce 2017). **Obžalovaný je však za výrobu konopí jako léku kriminalizován již 10 let.**

Po odsouzení obžalovaného v prvním trestním řízení ve věci sp. zn. 2 T 104/2010 (úroda konopí v letech 2008 a 2009), byla všechna další řízení za úrody konopí z let 2010 až 2012 zastavena. Soud se nejprve snažil obžalovaného omezit na svéprávnosti, a když byl tento pokus neúspěšný, soud v obnoveném řízení ve věci sp. zn. 2 T 104/2010 stanovil obžalovanému ochrannou léčbu (6. 8. 2013). Přestože proti tomuto postupu protestovali dva emeritní rektori Univerzity Palackého (prof. Jana Mačáková a prof. Josef Jařab), ošetřující lékaři, rodina a kolegové z výzkumu, přestože čtyři roky trvající nepřítelnost světová lékařská literatura dosud nezaznamenala, a přestože znalecký ústav PN Bohnice dne 12. 12. 2016 označil dva pokusy o omezení svéprávnosti obžalovaného a ustanovení ochranné léčby (s pokusem v roce 2014 zavřít obžalovaného v ústavu pro psychicky nemocné zločince) za zcela nedůvodné a věc za právní, nikoli psychiatrický problém, žádný z následných návrhů obžalovaného na povolení obnovy řízení nebyl úspěšný. Postup soudu označil prof. Josef Jařab obdobný, jako za bývalého komunistického režimu. Uvedme, že **již v prvním trestním řízení ve věci sp. zn. 2 T 104/2010 rektor UP prof. Lubomír Dvořák potvrdil, že zabrané konopí bylo určeno k výzkumu a řada nemocných osobně doložila prospěch cannabisterapie.**

K výše uvedenému navrhuje obžalovaný provést tyto listinné důkazy, které jsou založeny do Přílohy č. 1 k tomuto návrhu:

1. Podpůrné stanovisko primátora Olomouce Martina Novotného ze dne 14. 9. 2010 o prospěchu vzdělávací, výzkumné a terapeutické činnosti obžalovaného nejen pro občany Olomouce za posledních 20 let.
2. Osvědčení o vysoké klinické odbornosti obžalovaného v léčbě konopím ze dne 5. 5. 2011 soudního znalce v oboru soudního lékařství MUDr. Radka Matlacha.
3. Osvědčení o vysoké odbornosti obžalovaného jako adiktologa, výzkumníka a pedagoga ze dne 25. 11. 2011 od národního koordinátora ve věcech drog Mgr. Jindřicha Vobořila, kde jsou uvedeny také české a zahraniční ceny obžalovaného, a to včetně ceny vlády ČR udělené obžalovanému v roce 2009 za vzdělávání veřejnosti (uděleno premiérem Janem Fischerem).
4. Nominace obžalovaného nevládními organizacemi, lékaři, profesory ze dne 28. 3. 2013 na cenu města Olomouce za vzdělávání veřejnosti a výzkum konopí.
5. Čestné prohlášení členky odborné společnosti Konopí je lék, z.s. MUDr. Iriny Hubeňákové ze dne 18. 4. 2014 o úspěchu cannabisterapie obžalovaného při léčbě fatálních stavů diabetes a statistice ÚZIS o více než 10.000 zbytečných amputacích diabetických nohou, což obžalovaný s lékaři doložil zřejmě jako první na světě.
6. Čestné prohlášení místopředsedy odborné společnosti Konopí je lék, z.s. MUDr. Aleše Skřivánka ze dne 26. 8. 2014 o úspěšné cannabisterapii dle receptur obžalovaného u ženy s dlouhodobě bolestivým onemocněním nezhoubného nádoru a riziku smrti (poprava) při návratu do země (Indonésie) s těmito léčivými.
7. Čestné prohlášení přednosta Ústavu soudního lékařství FN v Olomouci doc. Petera Ondry, CSc. ze dne 24. 9. 2014 o prováděných analýzách konopí pro výzkum Konopí je lék asociace Cannabis Is The Cure, z.s., který obžalovaný vede, extrémních odlišnostech u kvantitativního i kvalitativního obsahu látek a tedy také farmakologického působení a připojení se jmenovaného společně s profesory, docenty a lékaři k třetímu legislativnímu návrhu obžalovaného k zastavení kriminalizace výzkumu a léčby konopím a jeho pěstování. Dodejme, že první legislativní návrh podal obžalovaný již dne 21. 3. 2008 za podpory široké odborné a laické veřejnosti.
8. Vyjádření obžalovaného jako odborného editora českého vydání Velké knihy o léčbě konopím pro 21. století ze dne 3. 2. 2019, přičemž uvedenou publikaci dokládá obžalovaný taktéž k provedení důkazu.

K výše uvedenému navrhuje obžalovaný provést tyto listinné důkazy, které jsou založeny do Přílohy č. 2 k tomuto návrhu:

9. Vyjádření ošetřujících lékařů obžalovaného z let 2011-2019 (MUDr. Dagmar Šmídová, MUDr. Dagmar Přikrylová, MUDr. Marcela Ditmarová, MUDr. Věra Táborská, MUDr. Miroslav Novák) o úspěšné cannabisterapii u obžalovaného a vyléčení dlouhodobého chronického onemocnění maniodepresivní psychózy (MUDr. Přikrylová, 2017), o plné svéprávnosti a přičetnosti obžalovaného a opakovaných protestech soudem určené lékařky (MUDr. Přikrylová) k ustanovení zjevně účelové a nedůvodné ochranné léčby obžalovaného (4 x).

K výše uvedenému navrhuje obžalovaný provést tyto listinné důkazy, které jsou založeny do Přílohy č. 3 k tomuto návrhu:

10. Protesty a vyjádření o plné svéprávnosti a přičetnosti obžalovaného z let 2012 – 2016, kdy se soud opakovaně pokoušel omezit obžalovaného na svéprávnosti od prof. Josefa Jařaba, MUDr. Aleše Skřivánka a psychologů Mgr. Lenky Schneyderové, PhDr. Jana Vilhelma, Mgr. Lubomíra Smékala a Mgr. Radomíry Dvořákové.

III.

Svědci a důkazní listiny

Protože se nalézací soud v letech 2010 až 2019 k dále **uvedeným skutečnostem vůbec nevyjádřil**, ač byly rozhodné pro označení viny, resp. nevinu obžalovaného, případně se **vyjadřoval k těmto mylně** a dle obžalovaného **svévolně, navrhuje obžalovaný, aby si soud vyžádal tyto důkazní listiny:**

1. policejní protokoly o zabraném majetku na výzkumnické farmě v Ospělově z let 2009 – 2019,
2. policejní protokoly o analýzách zabraného majetku z let 2009 – 2019,
3. spisy Okresního soudu v Prostějově ve věcech sp. zn. 2 T 104/2010, 2 T 65/2011, 0 Nt 820/2011, 2 Nt 1257/2013, 2 Nt 1151/2014, 3 Nt 1151/2014, 11 T 130/2016, 3 T 131/2017, 2 T 63/2018 a spisy stran svéprávnosti ve věcech sp. zn. 0 Nc 1986/2012, 0 Nc 7044/2016,
4. spisy Okresního státního zastupitelství v Prostějově ve věcech sp. zn. 1 ZT 244/2010, 1 ZT 55 /2012 a ZT 108/2013.

Jelikož nalézací soud od prvního trestního řízení ve věci sp. zn. 2 T 104/2010 již nikdy nepovolil obžalovanému, aby byli vyslechnuti svědci (nemocní, členové výzkumu, odborníci) a následně v rozporu s důkazy ve spisu uzavřel, že o výzkumnické a terapeutické činnosti obžalovaného nejsou důkazy a současně paradoxně právě z tohoto důvodu v rozhodnutích nikdy neudělil obžalovanému nepodmíněný trest odnětí svobody, **navrhuje obžalovaný, aby byli v odvolacím řízení vyslechnuti všichni navržení svědci, přičemž většina z nich byla hlavnímu líčení konanému dne 3. 12. 2019 přítomna.** Obžalovaný zdůrazňuje, že tato skutečnost byla soudu prvního stupně předem známa. Přesto soud tyto přítomné označil v napadeném rozsudku (bod 16.) za fanoušky a obdivovatele obžalovaného při „reklamní akci“ na konopí a hovoří o troufalém označování soudců za osoby odpovědné společně se státními zástupci za těžká ublížení na zdraví včetně ublížení na zdraví s následky smrti. Dodejme, že právě předsedkyně senátu 3T vydala v letech 2009–2019 nejvíce příkazů k domovním prohlídkám a právě na ni směřovalo nejvíce trestních podnětů zřizovatelů Edukativní konopné kliniky a členů asociace Cannabis Is The Cure, z.s. za těžká ublížení na zdraví a těžká ublížení na zdraví s následky smrti a útoky proti lidskosti.

Dále **obžalovaný navrhuje, aby odvolací soud předvolal a vyslechl ředitele národní protidrogové centrály Mgr. Jakuba Frydrycha a ministra zdravotnictví Adama Vojtěcha.** K tomuto důkaznímu návrhu obžalovaný uvádí:

1. Ředitel NPC Mgr. Jakub Frydrych dosvědčí, že na první žádost o policejní ochranu výzkumu Konopí je lék v roce 2009 (dosud podáno cca 20 žádostí) reagoval policejní prezident pověřením Mgr. Jakuba Frydrycha k jednání s obžalovaným a vzkazem, že se má obžalovaný

bránit ust. § 31 odst. 1 trestního zákoníku a judikaturou netrestnosti léčby konopím, což bylo také v rámci osobního setkání učiněno. Nutno podotknout, že obžalovaný společně s dalšími odborníky a dobrovolníky s vědomím pražské policie včetně NPC na Edukativní konopné klinice pěstoval léčivé odrůdy konopí, tyto zpracovával a poskytoval nemocným. Pražský magistrát přitom na tuto činnost dne 11. 5. 2010 uvolnil dar ve výši 1,1 mil. korun.

2. Ministr zdravotnictví potvrdí, že v roce 2017 Městský soud v Praze přikázal ČR vydat níže uvedené informace asociaci Cannabis is The Cure, z.s. a pro nesplnění této povinnosti byl veden na MZ ČR výkon rozhodnutí. Protože níže uvedené informace neuměl ministr zdravotnictví doložit ani v roce 2018, byť byl 4 x interpelován, je MZ ČR opětovně žalováno u Městského soudu v Praze. Žaloba k níže uvedeným otázkám je již součástí spisového materiálu. Ministr zdravotnictví, případně jeho odpovědný zástupce, odvolacímu soudu potvrdí nebo vyvrátí, že:

- MZ ČR dosud žádné fyzické nebo právnické osobě nikdy nevydalo povolení k výrobě konopných léčiv v režimu ust. §§ 4, 8 a 24 zákona o návykových látkách, resp. § 283 trestního zákoníku,
- ani vítěz tendru Státního ústavu pro kontrolu léčiv (dále jen „SUKL“) na vypěstování léčivého konopí (zpravidla s obsahem 20 % THC, tzv. marihuana) nesmí toto konopí zpracovat na maceráty, tinktury, výtažky, čípky, spreje, masti a musí sušené květy odevzdat SUKL,
- výrobu těchto konopných léčiv česká legislativa neumožňuje ani po přijetí zákona č. 50/2013 Sb. (tzv. konopí do lékáren),
- škodlivost, rizikovost a nebezpečnost konopí určují vyhlášky č. 221/2013 Sb., resp. 236/2015 Sb.,
- neexistuje žádná odborná studie k odůvodnění rizikovosti, škodlivosti a nebezpečnosti konopí pro stanovení limitu THC do 0,2 % THC ve vrcholících pro plochy pěstování nad 100 m² dle práva EU nebo do 0,3 % THC v celé nadzemní části rostliny konopí pro pěstování na plochách do 100 m²,
- neexistuje žádná odborná studie, která by určila, že konopí s obsahem do 0,3 % THC není léčivé, jak uvádí „konopné“ vyhlášky č. 221/2013 Sb. a 236/2015 Sb.,
- obžalovaný a odborná společnost Konopí je lék, z.s. od roku 2004 opakovaně žádali o vydání povolení, které jim bylo upíráno vydat s tvrzením, že podle zákona vydat nelze,
- odrůdy konopí pro tendr SUKL byly do vyhlášky č. 221/2013 Sb., zavedeny bez odborného podkladu a na nabídku 18-ti odrůd MZ ČR od obžalovaného v roce 2012 nereagovalo (!)

IV.

Obžalovaný rovněž namítá absenci jakéhokoli odůvodnění netrestnosti.

V rozhodnutích nalézacích i odvolacích soudů v letech 2010 – 2019, stejně jako v napadeném rozhodnutí, **absentuje odůvodnění níže uvedených skutečností**, ač tyto mají zcela zásadní vliv na zodpovězení otázky viny obžalovaného.

A/Došlo k ublížení na zdraví členům výzkumu.

Obžalovaný a členové asociace Cannabis is The Cure, z.s. podali v letech 2009 – 2019 řadu trestních podnětů na prostějovské orgány činné v trestním řízení, neboť existuje důvodné podezření doložené lékaři a soudním znalcem, že v důsledku zabraného konopí a produktů z konopí **došlo k ublížení na zdraví členům výzkumu včetně ublížení na zdraví s následky smrti u úspěšně se léčících onkologických pacientů a členů výzkumu**. Jak je dokládáno k důkazu, tyto trestní podněty Okresní státní zastupitelství v Prostějově odkládá a při přezkumech je Krajské státní zastupitelství v Brně

zakládá do spisů trestních řízení vedených proti obžalovanému. Odvolací soud, Nejvyšší soud ČR i Ústavní soud ČR však k těmto skutečnostem mlčí. V napadeném rozhodnutí se potom předsedkyně senátu v bodě 16. podivuje, že takový postup OČTŘ obžalovaný napadá a žádá řádné odůvodnění. Nešetření těchto podnětů je přitom v hrubém rozporu s řadou nálezu ÚS ČR. Současně pak soud (viz bod 11, str. 11) účelově uvádí, že OČTŘ se musí zabývat všemi trestními podněty a nemohou obžalovaného nešetřit, ač podněty obžalovaného na druhou stranu OČTŘ bez odůvodnění odkládají a vkládají do trestních řízení u soudů. Ty však mlčí a k výše uvedenému se nijak nevyjadřují. Nutno také uvést, že v roce 2019 žádalo KSZ v Brně za vydání informací o sp. zn. přezkumů trestních podnětů členů asociace Cannabis is The Cure, z.s. celkem 21.600,- Kč, neboť je jich tolik, že vyhledávání zabere moc času.

K výše uvedenému navrhuje obžalovaný provést tyto listinné důkazy založené do Přílohy č. 4:

1. Trestní podněty členů asociace Cannabis is The Cure, z.s. v letech 2009 – 2019, kde je doloženo, že již 11. 5. 2011 zřizovatelé Edukativní konopné kliniky také Okresnímu státnímu zastupitelství v Prostějově a Okresnímu soudu v Prostějově v trestním podnětu uvedli, že došlo k ublížení na zdraví s následkem smrti. Dodejme, že právě úspěšně se léčící onkologicky nemocná pacientka Olga Novotná toto osobně potvrdila v řízení vedeném pod sp. zn. 2 T 104/2010, což je rovněž uvedeno v tomto spisu a taktéž lze tuto skutečnost ověřit na webových stránkách www.konopijelek.cz (sekce videa – dokument *Konopí je lék* a dokument *Konopné pašije*). Přitom tyto dokumenty soud taktéž nikdy nepovolil shlédnout.
2. Reakce Okresního státního zastupitelství v Prostějově ze dne 16. 6. 2011 na trestní podnět z 11. 5. 2011 předaný policejním prezidentem k prošetření (č. j. 1 ZT/2010-195), kde je uvedeno, že řízení 2 T 104/2010 je skončeno a Okresnímu státnímu zastupitelství v Prostějově nepřísluší toto šetřit stejně jako extrémní úbytek zabraného majetku neuvedeného v obžalobě a rozsudcích. V tomto trestním řízení také státní zástupce neuměl vysvětlit, proč si u teenagerů nakupuje marihuanu, a že manželku obžalovaného navrhuje obžaloby zprostit, protože (citace) „*již byla potrestána životem s obžalovaným*“.
3. Reakce Národní centrály proti organizovanému zločinu na trestní podnět podaný asociací Cannabis is The Cure, z.s. a obžalovaným dne 31. 7. 2019, vedeno pod sp. zn. NCOZ-7322/č.j.-2019-410090, uvádějící, že se podatelé mají obracet na Evropskou komisi a Evropský soud pro lidská práva a využívat mimořádných opravných prostředků a že NCOZ není oprávněno toto šetřit, což opakovaně tvrdí od roku 2012.
4. Rozhodnutí Okresního státního zastupitelství ve Vyškově ze dne 25. 9. 2019, č. j. ZT 55/2019-773 (jedná se o trestní řízení vedené proti obžalovanému pro zasahování do nezávislosti soudu, z něhož se Okresní státní zastupitelství v Prostějově a Okresní soud v Prostějově vyloučili), kdy toto rozhodnutí uvádí, že rozhodnutí NCOZ bylo zákonné a rovněž se k meritu věci vyhýbá cokoli uvést.
5. Rozhodnutí ESLP ze dne 14. 11. 2019 ve vztahu k desáté stížnosti na ČR, že stížnost nebude meritorně projednána (kriminalizace obžalovaného v letech 2010 – 2012, nepovolení obnovy řízení pro údajnou nepřičetnost obžalovaného, kriminalizace za rok 2016 a nepovolení obnovy řízení ve věcech sp. zn. IV. ÚS 1153/19, II. ÚS 1524/19, IV. ÚS 2456/19, zabrání konopí v roce 2019 ve věci sp. zn. II. ÚS 2836/19.
6. Reakce Evropské komise ze dne 15. 7. 2019 na stížnost asociace Cannabis is The Cure, z.s., ve které Evropská komise uvádí, že stížnost přezkoumá, ale i když sezná porušení práva EU, není povinna předat spor Soudnímu dvoru EU, což již dvakrát (v roce 2012 a 2014) učinila.
7. Stížnost stovek občanů na porušení zákona v neprospěch obžalovaného, které byly ministry spravedlnosti odmítnuty pod sp. zn. MSP-212/2014-OD-SPZ, MSP-418/2015-OD-SPZ, MSP-30/2016-OJD-SPZ, MSP-406/2016-OJD-SPZ.

B/ Trest je ukládán na základě vyhlášky, nikoli na základě zákona.

Soud se opakovaně odmítá vyjádřit k § 2 vládního nařízení č. 207/1920 Sb., kterým vláda zcela uvolnila výrobu konopných produktů, přičemž tato vyhláška je v rozporu s vyhláškou č. 455/2009 Sb., na základě které je obžalovaný již deset let kriminalizován pro větší než malé množství konopí. Větší právní váhu nařízení vlády č. 207/1920 Sb. dává náleží ÚS ČR sp. zn. Pl. ÚS 13/12 ze dne 23. 7. 2013 vyhlášený ve sbírce zákonů pod č. 259/2013 Sb., kterým došlo k zrušení části ustanovení § 289 odst. 2 zákona č. 40/2009 Sb., trestní zákoník, podle něhož měla vláda svým nařízením stanovit, jaké je množství větší než malé u omamných látek, psychotropních látek, přípravků je obsahujících a jedů. Podle Ústavního soudu je totiž nutno jako neústavní posoudit situaci, kdy vláda svým nařízením dotváří znaky skutkových podstat trestných činů. V případě znaku „množství větší než malé“ nejde podle názoru Ústavního soudu v nařízení vlády o pouhou konkretizaci zákonného ustanovení, ale nahrazování činnosti, která je v souladu s ústavním pořádkem vymezena pouze zákonodárci.

Nalézací soud se tedy dle názoru obžalovaného zcela nevyrovnal s platností a účinností výše uvedeného nařízení vlády, které je dle právního informačního systému stále účinné a nedošlo k jeho zrušení.

C/ Nebyly položeny předběžné otázky Soudnímu dvoru EU.

Soud se opětovně nijak nevyjádřil k požadavku obžalovaného, aby byly položeny předepsaným postupem otázky Soudnímu dvoru EU, resp. aby byl spor připojen k již probíhajícímu řízení vedenému u Soudního dvora EU pod č. C-663/18. V této věci byla Soudnímu dvoru EU předložena žádost o rozhodnutí o předběžné otázce týkající se výkladu článků 28, 29, 30 a 32 SFEU, nařízení č. 1307/2013 (10), č. 1308/2013 (11), jakož i zásady volného pohybu zboží, přičemž je mu položena otázka, zda tato ustanovení a předpisy musejí být vykládány v tom smyslu, že odchýlná ustanovení zavedená vyhláškou ze dne 22. 8. 1990 tím, že pěstování konopí, jeho průmyslové zpracování a jeho uvádění na trh omezují pouze na vlákna a semena, stanoví omezení, které není v souladu s unijním právem.

Přestože české justici nepřísluší rozhodovat o porušení práva EU, pokud spor již Soudní dvůr EU nevyřešil, **soud opakovaně odmítá zdůvodnit, proč v příloze č. 5 celkem 9 předběžných otázek z 11 uvedených stále odmítá předat Soudnímu dvoru EU.** Otázka č. 1 v kapitole I. a II. přílohy č. 5 jsou řešeny v následující kapitole, neboť se k nim soud od roku 2010 vyjadřuje mylně.

K důkazu navrhuje obžalovaný provést listinu v příloze č. 5, která se týká 11 předběžných otázek určených Soudnímu dvoru EU.

D/ Minimalizace rizik

Obžalovaný ve všech svých předchozích trestních řízeních včetně tohoto dokládá důkazy, jaké tragické důsledky má nedostupnost konopí a jaké milionové škody na veřejných a soukromých rozpočtech působí. Např. Izrael se 7 miliony obyvatel vyprodukuje ročně dle doc. Lumíra Hanuše, Dr.Sc. až 12 tun konopí. Dle aktuálních informací SUKL od účinnosti zákona „konopí do lékáren“ v roce 2013, vydala ČR dosud necelých 15 kg konopí, a to většinou vysoce omamného konopí, tzv. marihuany (viz tendry SUKL na vypěstování konopí s obsahem 20 % THC bez brzdícího kanabinoidu CBD). Přestože se nalézací soud při svém rozhodování neuchýlil k účelovému tvrzení odporujícímu všem doloženým důkazům, kdy v předcházejícím trestním řízení ve věci sp. zn. 2 T 63/2018 tvrdil, že dostupnost konopí vyplývá ze zákona a o každého občana se ČR postará, nikdo konopí nemusí pěstovat, **opětovně se soud nijak nevyjádřil k faktu, že obžalovaný a asociace Cannabis is The Cure, z.s. svým jednáním toliko naplňují evropskou a národní politiku ve věcech drog – minimalizaci rizik.** Ta je uvedena ve strategii vlády ČR ze dne 10. 5. 2010 č. 340.

Obžalovaný tak svým jednáním v podstatě supluje roli státu a je paradoxně za tuto činnost odsuzován, ačkoli je odbornou veřejností, nemocnými, a dokonce i vládou ČR ceněn. Řada států přitom označila nedostupnost konopí za porušení základních lidských práv a svobod – Kanada, Gruzie, Mexiko, Německo, JAR. Světová zdravotnická organizace v roce 2019 navrhla OSN vyjmout konopí z kategorie nebezpečných drog. Jednotnou úmluvu OSN z roku 1961 řada států ignoruje, neboť škody a tragédie, které působí společně a zejména nemocným, nejsou ničím odůvodnitelné a především obhajitelné. Obžalovaný jako adiktolog (viz Příloha č. 1) zná nad jiné podrobně a důvěrně, **jaké důsledky má mnohdy toxické konopí a jeho produkty z černého trhu**, na což ostatně opakovaně upozorňoval ředitele Kriminologického ústavu a navrhoval, aby právě pro takové jednání byli pachatelé postihováni, nikoli však kvůli nikým nikdy nedoložené nebezpečnosti konopí.

Obžalovaný je přesvědčen, že mu nemůže být kladeno za vinu, že v souladu s minimalizací rizik chrání zdraví členů své rodiny a výzkumu Konopí je lék, jak je doloženo ve spisu a vylučuje tak nekontrolovatelné šíření drog, jak soud uvádí. K tomuto nutno uvést, že se soud v hlavním líčení konaném dne 3. 12. 2019 odmítl zabývat šanonem, který obžalovaný dokládal, s více než 250 smlouvami na vypěstování konopí a doporučujícími stanovisky lékařů ke vstupu do výzkumu, kteří sami v řadě důkazních materiálů uvádí, že léčbě konopí (na rozdíl od obžalovaného) nerozumí.

E/ Limit THC v konopí

Nalézací soud dne 3. 12. 2019 u hlavního líčení zcela ignoroval a v odůvodnění rozhodnutí se vůbec **nevyjádřil k nové skutečnosti navržené k důkazu a doložené do spisu, kterou je žaloba asociace Cannabis is The Cure, z.s. na MZ ČR ze dne 26. 7. 2019.** Tato se týká neexistence odborného odůvodnění pro stanovení limitu THC u konopí pro pěstitele do 100 m² (0,3 % THC v celé nadzemní části rostliny) a nad 100 m² (0,2 % THC ve vrcholíku) stran škodlivosti, nebezpečnosti a rizikovitosti, resp. jak soud bez důkazu 10 let uvádí – k toxikomanickému zneužívání. Takové jednání je přitom porušením čl. 4 odst. 4 LZPS, kdy je předpis zneužit k jiným účelům, než jej zákonodárce určil, tj. k ochraně veřejného zdraví.

S ohledem na vše výše uvedené je odvolací soud žádán předvolat ke svědecké výpovědi ministra zdravotnictví nebo zástupce MZ ČR, a to proto, aby se vypořádal s absencí odůvodnění v bodech A/ až E/ výše.

V.

Obžalovaný namítá mylnost odůvodnění napadeného rozhodnutí.

Od roku 2010 jsou dle obžalovaného v odsuzujících rozhodnutích **uváděny skutečnosti, které zcela odporují provedenému dokazování, stanoviskům znalců a předních světových vědců v oboru (např. doc. Lumíra Hanuše) a hodnověrných autorit.** Odvolací soud (více než 30 x), Nejvyšší soud ČR (10 x) a Ústavní soud ČR (20 x) však tato mylná tvrzení označuje za správná a zjištěné skutečnosti za dostačující pro označení obžalovaného za pachatele přečinu či zločinu.

A/ Mylné měření THC u konopí

Přestože policie veřejně občanům deklaruje, že při pěstování konopí na ploše do 100 m² jedná v souladu se zákonem (viz ust. § 2 zákona o návykových látkách) a po zajištění konopí toto konopí jako celek zváží a po oddělení všeho, co neprošlo sítím (stonek, větvičky, semena) tuto váhu s nulovým obsahem THC dopočítává do celkového průměrného obsahu THC dle zjištěného obsahu THC u prosítované části rostliny, **obžalovaný vždy důkazem doložil, že v jeho případě policie takto nikdy nepostupovala.** Všechny stupně justice se prvních 5 let ve věcech obžalovaného uchylovaly k tvrzení, že PČR jistě postupuje správně a neuměly tento zjevný rozpor odůvodnit. Krajský soud v Brně v roce 2012 na žádost obžalovaného o informaci v této věci tvrdil, že policie postupuje dle

metodiky OSN (obžalovaný poznamenává, že určené pro pašeráky marihuany). Nejvyšší soud ČR po doložení důkazů, že PČR postupuje v jednotlivých krajích zcela odlišně, vyslovil, že PČR vychází z normy EU, avšak jakým způsobem z této vychází, nikdy neupřesnil (viz sp. zn. 11 Tdo 181/2015).

Tento způsob měření (vzorku konopí) dle normy EU však vylučují jednak znalci (viz doc. Peter Ondra, CSc.), ale také důkazy, neboť **policie nikdy neměřila 60 kusů rostlin současně, aby zjistila, jaký je průměrný obsah THC. Stejně tak neměřila konopí v období 20 dní před nakvetením a 10 dnů po odkvětu a už vůbec neuváděla odchylku + - 20 %, která je standardním výstupem kvalifikovaného měření.** Policie, státní zastupitelství a soud přitom od roku 2015 věděli a znali stanovisko doc. Lumíra Hanuše, Dr.Sc. opřené o citaci odborných studií, **že jedna a tatáž odrůda konopí může mít až 26 – ti násobně odlišný obsah THC.** Současně PČR potvrdila, že nemá žádný zákonný předpis, který by jí určil, že ke zjištění obsahu THC musí současně homogenizovat 60 kusů rostlin, byť na zahradě a půdě obžalovaného byl vždy vícenásobný počet rostlin a průměrný obsah tak šlo vždy zjistit dle normy EU.

V roce 2017 (viz sp. zn. 11 T 130/2016) soud výše uvedené skutečnosti zjistil a žádal PČR změřit konopí tak, jak veřejně občanům deklaruje, tedy zvážit celou rostlinu a současně předsedkyně senátu navrhla vyloučit Okresní soud v Prostějově z řízení, protože paralelně vedl s obžalovaným další řízení o omezení svéprávnosti. Odvolací soud však zamítl vyloučení Okresního soudu v Prostějově a v opětovně odsuzujícím rozhodnutí soud prvního stupně sdělil, že PČR vychází z normy EU a není třeba konopí změřit na obsah THC způsobem, jak sama PČR veřejně deklaruje občanům. **Toto jednání je svévolné a nezákonné, navíc za situace neodůvodněného limitu THC v konopí a nedoložení jeho rizikovosti.**

B/ Škodlivost, rizikovost a nebezpečnost konopí

K této skutečnosti se soudy nikdy věcně nevyjádřily. Již při vstupu ČR do EU byly známy standardy pro určení škodlivosti, nebezpečnosti a rizikovosti konopí a od roku 2013 je určuje vyhláška č. 221/2013 Sb. **Překročení limitů závadových látek však nebylo a není ani nyní obžalovanému nijak doloženo a prokázáno.** Nálezací soud k tomuto opisem zákona uvádí, že je cílem ČR ochránit občany před neodborným zacházením s těmito látkami, je jejím zájmem chránit veřejné zdraví, **přitom toto soud sám drasticky ohrožuje.**

Na tomto místě je potřeba odkázat na Úmluvu OSN o omamných látkách z roku 1961, kde bylo bez odůvodnění konopí zařazeno do kategorie nebezpečných drog nevyužitelných v terapii, což vylučují tisícileté zkušenosti lidstva a První světová konference o léčbě konopím konaná v Olomouci v roce 1954 (konaná paradoxně na mezinárodní den pro lidská práva 10. 12.). Právě olomoučtí vědci vytvořili páteř dnešní vědy o léčbě konopím. Na rozdíl od státům uznávaných drog a léčiv, konopí nikdy nikoho nezabilo, ani zabít nemůže. Nelze předložit žádný důkaz, že by konopí bylo výrazně návykové, když návykovost je na úrovni návyku na kávu. Omamný efekt konopí lze určit od 3 – 5 % THC a výše, což lze při odpovědném zacházení eliminovat.

Veřejnoprávní média v tomto směru zcela selhala, šíří opakovaně poplašné zprávy o konopí, z nichž nejzávažnější je tvrzení, že někdo zemřel kvůli užívání konopí. Již však nikdy není uvedeno, že lidé umírají na syntetické kanabinoidy, které jsou přímým důsledkem nepřiměřené regulace, prohibice. K tomu obžalovaný poukazuje při zohlednění podpůrného stanoviska doc. Lumíra Hanuše, Dr. Sc., že neexistuje důkaz o opaku výše uvedených tvrzení. Dále obžalovaný odkazuje na Velkou knihu o léčbě konopím pro 21. stoletím, kterou zakládá do spisu. Na podrobném a ozdrojovaném stanovisku doc. Lumíra Hanuše, Dr.Sc., které obsahuje Příloha č. 6 tohoto podání, **je obžalovaným doloženo, že konopí je vysoce bezpečné.**

Obžalovaný tedy navrhuje provést k důkazu listinu, která je obsažena v Příloze č. 6 k tomuto podání, tedy stanovisko doc. Lumíra Hanuše, Dr.Sc. ze dne 18. 3. 2015 uvádějící dále, že v Izraeli vydávají konopí pěstitelé, nikoli lékaři, mj. proto, že jeho využití mnohem lépe rozumí, mohou pružně

reagovat, v případě potřeby změnit odrůdu pro nemocného. V důsledku restriktivní politiky má totiž lékařská a vědecká obec málo poznatků a v mnohém jsou pěstitelé dále. Taktéž je na studiích doloženo, jak odlišné výsledky obsahu THC získáme odlišným měření vzorků konopí a jak odlišné obsahy může mít jedna odrůda.

C/ Toxikomansky zneužitelné konopí

Soud od roku 2010 až dosud bez důkazu tvrdil, že zabrané konopí mohlo být toxikomanicky využitelné a dále distribuováno. To ovšem vylučovala řádná registrace členů výzkumu a garance 5 – ti nevládních organizací s řadou odborníků. Toxikomanickou zneužitelnost také zcela vylučovaly odborné poznatky a nízký obsah THC u konopí (podrobně viz sp. zn. 2 T 63/2018). **Soudy přitom nejsou oprávněny vyjadřovat se k odborným otázkám.** Tvzení, že zabrané konopí s průměrným obsahem THC v letech 2009 – 2019 cca 1 % THC plné semen, je marihuana, je blud. Soud v rámci odůvodnění svého rozhodnutí uvádí, že „*provedeným dokazováním nebylo nikterak vyloučeno, že lidé, kterým obžalovaný konopí distribuuje, je užívají jako marihuanu, tj. právě z důvodů jeho psychotropních účinků*“. Tento závěr ukazuje, jak hluboce nezralé jsou poznatky soudu, když právě psychotropní efekt je jedním z terapeutických efektů konopí jak pro obžalovaného, u kterého díky konopí zcela vymizelo chronické onemocnění (viz důkazy založené v Příloze č. 2). Je tedy žádoucím efektem u umírajících lidí a různých bolestivých stavů, jelikož zlepšuje náladu a psychický stav „do normálu“.

Soud se opakovaně vyjadřuje k věcem, které mu nepřísluší hodnotit, a dokonce se cítí dotčen (viz bod 16. napadeného rozhodnutí), že takové jednání obžalovaného jako odborníka v dané věci zcela pochopitelně a oprávněně pobuřuje.

D/ Konopí může vydat pouze lékař.

Od roku 2017, tzn. od trestního řízení vedeného u nadepsaného soudu pod sp. zn. 11 T 131/2017, soud bez důkazu opakovaně uzavírá, že konopí může poskytovat pouze lékař. **Toto tvrzení však platí pouze a jen pro obchodní činnost s konopím v rámci zdravotnického systému a nevztahuje se na jednání obžalovaného.** Pokud se lidé sdružují a vzájemně si pomáhají, je taková činnost plně v souladu s občanským zákoníkem a ústavně garantovanými právy. Patří čest všem lékařům (cca 70), kteří se přes úskalí zákona a mnohdy k posměchu kolegů rozhodli pomáhat nemocným konopím. Tito však otevřeně přiznávají, jak málo možností mají (1 až 2 odrůdy a často nedostupné konopí) a že jej nemohou poskytovat dle cíle svých metod, neboť takové zpracování legislativa zapovídá (čípky, spreje, výtahy, tinktury, maceráty). Je třeba si uvědomit klíčový fakt, že léky z konopí nelze patentovat. Výzkum je proto značně ztížen a marihuanová propaganda je patrná také ze skript budoucích lékařů, které sponzorují farmaceutické společnosti.

E/ Neexistence důkazů o činnosti obžalovaného

V posledních třech trestních řízeních, která byla vedena proti osobě obžalovaného ve věcech sp. zn. 3 T 131/2017, 2 T 63/2018 a 3 T 70/2019, nalézací soud v rozporu s důkazy ve spisových materiálech a v rozporu s protokoly o zabraném majetku **účelově tvrdí, že nebylo prokázáno, že obžalovaný poskytuje nemocným terapii a realizuje jakýkoli výzkum.** Argumentem je tvrzení, že při domovní prohlídce nebyly nalezeny žádné čípky, masti, tinktury či spreje. K tomuto svévolnému tvrzení obžalovaný uvádí, že:

- není jeho povinností vyvinut se, naopak je povinností OČTŘ prokazovat jeho vinu,
- policie opakovaně zabrala sušené konopí, které je dnes kvůli zdravotnickému systému nedostupným léčivem (kupříkladu sprej Sativex je cenově zcela nedostupný). V roce 2011 však policie zabrala přes 1 kg mastí, avšak k této skutečnosti dále v řízení nebylo nijak přihlíženo. Obžalovaný žádal policii o vysvětlení, kdy mu bylo pouze stručně sděleno, že masti

byly zabráněny na další opatření. Od roku 2017 pak policie drobné množství mastí, které obžalovaný v lednici uchovával, nezabírá, tinkturu nedokáže poznat. Další produkty uchovává obžalovaný jinde, neboť má obavy, že tyto budou zabráněny a znehodnoceny. V roce 2019 byl při domovní prohlídce přítomen poprvé policejní pes, a přestože láhve s tinkturou očichával, nic nepoznal a obžalovaný tyto z pochopitelných důvodů nevydal.

Na tomto místě obžalovaný znovu připomíná, že je erudovaný adiktolog s řadou cen. V terapeutických programech obžalovaného (Středisko drogových závislostí P – centrum v Olomouci) již v roce 2000 obžalovaným zaměstnaný lékař vydával v rámci substituce heroinu smrtelně nebezpečný opiát metadon. **V roce 2019 však obžalovaný dle názoru soudu nemůže poskytovat nemocným vysoce bezpečné a minimálně rizikové léčivé konopí, přestože je doloženo, že členy odborné rady asociace Cannabis is The Cure, z.s. jsou vědci a lékaři.**

F/ Hodnocení množství konopí dle vyhl. č. 455/2009 Sb.

Soud se opakovaně vyjadřuje k množství zabraného konopí, aniž by bylo v kompetenci soudu tuto otázku posoudit a zodpovědět. Pokud judikatura NS ČR určila (viz Sběrka soudních rozhodnutí a stanovisek č. 9/2008, sp. zn. 3 Tdo 52/2008), že netrestné pro jednu osobu je pěstování a zpracování více než 13 kg konopí určeného k alternativní léčbě, je nutno podotknout, že v případě obžalovaného se jednalo o množství cca 7 kg pro potřeby nejen obžalovaného, ale také jeho rodiny a členů výzkumu, což ti, kteří doložili čestná prohlášení, mají zájem dosvědčit u soudu. Soud však svědecké výpovědi těchto osob zamítl s odůvodněním, že v době, kdy byl již obžalovaný umístěn do vazby a pro obhájkyňu bylo obtížné získat nacionálně těchto osob, šlo málem o trestný čin zasahování do nezávislosti soudu.

Pokud soud uvádí, že ani nedostupnost konopí v lékárnách není důvodem pro pěstování konopí, svědčí takové tvrzení o hluboké neznalosti o nenahraditelnosti konopných léčiv běžnými medikamenty s řadou vážných sekundárních následků. Ostatně i řada nálezů ÚS ČR potvrzuje, že nedostupnost léku je porušením základních práv a svobod.

G/ Netrestnost skutku dle trestního zákoníku

Po 7 – mi letech kriminalizace se v roce 2017 soud ve věci sp. zn. 11 T 130/2017 poprvé vyjádřil k netrestnosti skutku dle § 28 odst. 1 trestního zákoníku (ustanovení o krajní nouzi) a § 31 odst. 1 trestního zákoníku (ustanovení o přípustném riziku), a to tak, že se domnívá, že současná lékařská věda je na tak vysoké úrovni, že plně vynahrazuje potřebu konopí. K tomu je třeba uvést, že žádná jiná bylina nikdy nebyla pro lékařské účely schvalována Parlamentem ČR, a právě tlak veřejnosti přispěl k přijetí politického zákona č. 141/2009 Sb. (výroba syntetického THC – původní záměr potvrzený ministryní zdravotnictví interpelací v roce 2009) a zákona č. 50/2013 Sb. Stručně řečeno tato neodborná a z neznalosti věci vyplývající tvrzení nejlépe ilustruje rčení, že sytý hladovému nevěří.

Obžalovaný poukazuje také na fakt doložený již v roce 2011 a následně opakovaně lékaři v ČR, znovu tento opakuje, že v ČR je více než 10.000 amputací diabetických nohou a obžalovaný jako první s lékaři doložil, že cannabisterapie je schopna zastavit metabolický rozvrat. Obžalovaný znovu odkazuje na nevyšetřované trestné činy, jak již shora popsáno a na úspěšně se léčící onkologické pacienty, kdy zdary své léčby mnohokrát doložil k důkazu. Právě u chronických chorob a bolestivých stavů jsou léky z konopí nenahraditelné. Odborné povědomí v tomto směru je však v plenkách (viz důkazy doložené v Příloze č. 6).

H/ Nepředložení sporu Soudnímu dvoru EU

Od prvního trestního řízení, které bylo vedeno nadepsaným soudem proti obžalovanému v roce 2010 pod sp. zn. 2 T 104/2010 až do rozhodnutí ve věci vedené nadepsaným soudem ve věci sp. zn. 2 T 63/2018 k neaplikovatelnosti trestního zákoníku v důsledku neoznámených novel § 8 zákona o návykových látkách (výroba) a § 24 zákona o návykových látkách (pěstování a distribuce), nalézací soudy, NS ČR a bohužel i ÚS ČR tvrdí, že (citace výroku s třemi právními vadami v jedné větě - vyznačeno tučně):

*„Zákon č. 167/198 Sb., o návykových látkách, **není technickou normou**, kterou je třeba nahlásit podle směrnice Evropského parlamentu a Rady č. 98/34, o postupu při poskytování informací v oblasti norem a technických předpisů s tím, že takový postup je vyloučen již s ohledem na ustanovení § 1 odst. 1 uvedeného zákona, podle něhož povinnosti stran **zacházení s prekurzory a pomocnými látkami vykonává podle přímo použitelných předpisů Evropských společenství členský stát.**“*

K tomu obžalovaný uvádí:

1. K výkladu pojmu „technický předpis“

Pokud norma určující výrobu jakéhokoliv výrobku není oznámena Komisi, je nevymahatelná v trestním řízení. Justice neumí vysvětlit, proč se na jiné státy EU v totožných věcech oznamovací povinnost vztahuje, což lze dohledat v databázi TRIS a proč má ČR výjimku. Když do ústavní stížnosti obžalovaného (sp. zn. III. ÚS 3354/16) cca 300 občanů napsalo, že jde o mylný výrok a na pole není sázen chemický krystal (prekurzor), ale semena konopí, ÚS ČR v bodě č. 34 rozhodnutí (bez vyrovnání se s předchozím mylným tvrzením) vyslovil, že příslušná ustanovení zákona o návykových látkách jsou technickým předpisem nevymahatelným v trestním řízení, ale současně zúžil pojem technický předpis jen na změnu obsahu THC, kdy uvedl, že zákaz pěstování konopí s obsahem více než 0,3 % THC bylo v tomto zákoně uvedeno již před vstupem ČR do EU, což ovšem obžalovaný nijak nerozporoval. Obžalovaný rozporoval fakt, že právě toto konopí bylo nově svázáno celou řadou technických předpisů, které stejně jako u novelizace § 8 zákona o návykových látkách zákonem č. 141/2009 Sb., nebyly oznámeny Komisi.

Připomeňme také, že do novely č. 362/2004 Sb., bylo možné jak na ploše do 100 m² (bez povolení), tak na ploše nad 100 m² (na základě oznámení) pěstovat konopí s obsahem do 0,3 % THC v celé nadzemní části rostliny konopí, ale od 20. 5. 2004 je možné na ploše nad 100 m² pěstovat pouze konopí s obsahem do 0,2 % THC ve vrcholíku. Dále do 1. 4. 2013 nebyl obsah THC získávaného, skladovaného, zpracovaného a dále distribuovaného k účelům mj. také pokusnickým v zákoně uveden. Od 1. 4. 2013 je toto zákonem určeno na konopí do 0,3 % THC.

2. K výkladu pojmu „prekurzor“

Soud de facto dospívá k závěru, že konopí je prekurzor a o těch Soudní dvůr EU nerozhoduje. O prekurzorech skutečně Soudní dvůr EU nerozhoduje, avšak konopí prekurzor není. To vyloučil již v roce 2014 znalecký ústav Přírodovědecké fakulty UP v Olomouci a taktéž MZ ČR. Především to však vylučuje zákon č. 272/2013 Sb., o prekurzorech drog. Přesto se tohoto tvrzení jak odvolací, tak NS ČR urputně drží. V řízení vedeném nadepsaným soudem pod sp. zn. 2 T 63/2018 nalézací soud tvrdí, že takový názor soud nikdy neuváděl a odvolací soud v této věci následně přišel s novou verzí, že předběžné otázky se Soudnímu dvoru EU podávají jen ve věci konopí s obsahem do 0,2 % THC mylně označovaného jako konopí technické, byť každé konopí může být technické a každé konopí může být léčivé, jak je doloženo v listinách v Příloze č. 6 k tomuto podání. Tvrzení, že Soudní dvůr EU řeší předběžné otázky pouze vůči tzv. technickému konopí vylučuje jak řízení vedené ve věci C- 663/18, ke kterému se soudy vůbec nevyjadřují, tak již ukončené řízení ve věci C – 137/09 (konkrétně body 36 – 41 rozsudku, vztahující se k netrestnosti jednání obžalovaného).

3. K závěru, že nařízení Evropského parlamentu a Rady ES bylo implementováno do zákona o návykových látkách

To vylučuje plenární nález ÚS ČR Pl. ÚS 50/40 ze dne 8. 3. 2006, ze kterého se podává, že nařízení je bezprostředně aplikovatelné v právu členských států a nepředpokládá další implementaci ve vnitrostátním právu.

Obžalovaný má za to, že nepoložení otázek Soudnímu dvoru EU v tom znění, jak je obžalovaný opakovaně vymezuje a soudu dokládá, může ve svém důsledku obecně vést k porušení základního práva obžalovaného na spravedlivý proces a základního práva na zákonného soudce a v případě obžalovaného konkrétně také k porušení zásady, že trest může být uložen toliko na základě zákona. Obžalovaný v tomto směru poukazuje na řadu nálezů ÚS ČR a ESLP (viz č. 3989/07, 38353/07).

VI.

Doplnění stížnosti proti usnesení, kterým byla uložena obžalovanému pořádková pokuta, stížnost na svévoli soudu u hlavního líčení konaného dne 3. 12. 2019

Nad rámec podaného odvolání považuje obžalovaný za nutné doplnit podanou stížnost proti usnesení, kterým mu byla uložena pořádková pokuta ve výši 10.000,- Kč. Soud prvního stupně přes omluvu obžalovaného u hlavního líčení, které se konalo dne 3. 9. 2019, dospěl k závěru, že tato jeho omluva byla účelová, což měla předsedkyni senátu potvrdit telefonicky i ošetřující lékařka obžalovaného. Přesto však soud nevyhověl návrhu obžalovaného, aby byla lékařka přizvána k hlavnímu líčení, kde by mohla svoje stanovisko objasnit za přítomnosti obžalovaného.

Z dalších důkazů doložených obžalovaným je totiž zřejmé, že lékařka sama vystavila obžalovanému potvrzení a dala závěrečné razítko na komplexní lázeňskou péči, kterou obžalovaný **vyřizoval již půl roku**. To potvrzuje i **lékařská zpráva ze dne 27. 3. 2019 od neuroložky obžalovaného, kdy tato je obsažena v Příloze č. 2 tohoto podání a obžalovaný ji navrhuje provést k důkazu**. Pokud by snad odvolací soud znal případ, že po jedné návštěvě obvodního lékaře dala zdravotní pojišťovna nemocnému komplexní lázeňskou péči, jednalo by se zcela jistě o unikátní případ. Ve vztahu k předsedkyni senátu na tomto místě připomíná obžalovaný závěr NS ČR, kdy předsedkyni senátu 3 T označil NS ČR za osobu, která vůči obžalovanému porušila trestní řád (viz 6 Tdo 1493/2014).

Stejně jako předsedkyně senátu 3 T se nalézací soud od roku 2012 (a taktéž OSZ v Prostějově) odmítá vyjádřit ke skutečnosti, že významnou část zabaveného konopí chce PČR vracet obžalovanému jako legální. Není však uváděna jeho kvantita a toto konopí obžalovaný odmítá přebírat. Tato skutečnost rovněž zpochybňuje zákonnost měření obsahu THC.

Přestože ihned po odsuzujícím rozsudku ve věci vedené nadepsaným soudem pod sp. zn. 2 T 63/2018 ze dne 5. 2. 2018 začal obžalovaný zvažovat získání politického azylu v Kanadě, teprve udělení pokuty dne 4. 9. 2019 bylo pro obžalovaného impulsem k definitivnímu rozhodnutí a ode dne 25. 9. 2019 v zastoupení brazilského novináře a signatáře prvního legislativního návrhu k zastavení kriminalizace konopí ze dne 21. 3. 2008 PhDr. Fabiana Golga, zahájil jednání s kanadskou ambasádou ve Vídni, Praze a Berlíně, kam měly být úředně ověřované listiny údajně pražskou ambasádou Kanady předány.

VII.

Obžalovaný považuje za nutné se vyjádřit i k údajnému zasahování do nezávislosti soudů a vyhrožování funkcionářům justice a exekutivy.

Jak je uvedeno v napadeném rozsudku, je obžalovaný obviněn ze zasahování do nezávislosti soudu a z nebezpečného vyhrožování. Obžalovaný připouští, že na toto své jednání není hrdý, avšak vzhledem k výše uvedenému toto jednání učinil vědomě, neboť ve smyslu čl. 23 ZLPS je dle názoru obžalovaného právo na jeho straně.

Jak je uvedeno v napadeném rozhodnutí, obsahuje trestní spis v této věci celou řadu dokumentů vztahujících se k řízení, která s touto projednávanou věcí nemají spojitost. Obžalovaný tak však činil proto, že od roku 2010 se soudy všech stupňů odmítají vyjádřit ke skutečnostem, které jsou v jeho případě zcela zásadní ve vztahu k otázce viny. Dle názoru obžalovaného soudy rozhodují zcela svévolně. Obžalovaný považuje rovněž za potřebné v souladu s příslušnými právními předpisy podávat žádosti o vysvětlení a informace, následně žaloby, které zakládá do spisu, má za to, že tak činí zcela po právu.

V prvním dovolání k NS ČR (vedeno pod sp. zn. 8 Tdo 1231/2011) obžalovaný uvedl, že svým jednáním pouze pomáhá druhým, což se odrazilo v mírném trestu. V předposledním rozhodnutí NS ČR uvedl, že vyšší cíle obžalovaného lze přirovnat k mylnému přesvědčení, že okrádat bohaté je správné. **Soudy se však nikdy nevypořádaly se vším výše uvedeným při doložené zdravotní, profesní, ekonomické a osobní devastaci obžalovaného a členů jeho rodiny a výzkumu.** Obžalovaný proto jedná v přesvědčení, že v trestním řízení, které je proti němu vedeno ve vztahu k zasahování do nezávislosti soudu a vyhrožování, budou muset funkcionáři státu, veškeré své jednání řádně vysvětlit a odůvodnit.

VIII.

Návrh na vyloučení soudců Krajského soudu v Brně

Od roku 2014 obhájci obžalovaného podávají opakovaně návrhy na vyloučení soudců Okresního soudu v Prostějově a soudců Krajského soudu v Brně, neboť tyto soudy se k výše uvedeným skutečnostem buď nevyjadřují nebo se vyjadřují mylně a svévolně, jak shora podrobně popsáno. Důkazní návrhy obžalovaného nejsou reflektovány. S ohledem na své základní právo na spravedlivý proces a právo na obhajobu, kdy dle názoru obžalovaného jsou tato práva závažně narušena, **obžalovaný navrhuje, aby byli z jednání vyloučeni všichni soudci Krajského soudu v Brně, kteří dosud v jeho věcech rozhodovali.** Obžalovaný je přesvědčen, že zákonodárci dali justici dostatek právních nástrojů seznat, že výzkum a léčba konopím, stejně jako pěstování konopí pro vlastní potřebu a potřeby svých blízkých, nelze kriminalizovat. Obžalovaný nikdy nezpůsobil nikomu žádnou škodu a svým jednáním nikoho neohrozil, což soudy taktéž řádně nezkontrolují. Dle názoru obžalovaného nelze v právním státu povyšovat zájem farmakologických korporací nad zájem občanů státu a zájem na jejich zdraví.

S ohledem na vše výše uvedené obžalovaný navrhuje, aby Krajský soud v Brně jako soud odvolací napadené rozhodnutí zrušil a ve věci sám rozhodl tak, že se obžalovaný obžaloby zprošťuje, případně aby soud vrátil soudu prvního stupně k novému projednání a rozhodnutí.

Mgr. Dušan Dvořák